

תת"ע 638/12/14 - סليم חסארמה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 638-14-12 מדינת ישראל נ' חסארמה
תיק חיזוני: 10151044210

בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי
ה המבקש סليم חסארמה
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 11.5.15.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, נהג המבקש ביום 11.8.14 במשאית, מ.ר. 6616436, והוביל מטען, כשמcosa
הטען לא היה מחזק היטב, בגין לתקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

ביום 11.5.15 נדון המבקש בהעדרו לכנס בסך 800 ₪.

בבקשתו טוען המבקש כי הגיע בקשה להישפט לאחר קבלת הדוח מאחר שהוא אינו מודה בעבירה. לשיטתו, המטען היה מחזק היטב ומcosa בכיסיו כנדרש והשטר שרשם הדוח כלל לא יכול היה לראות האם המטען מחזק מאחר
שהיה מכוסה.

ה המבקש טוען כי המתין לקבלת מועד דין, על פי בקשתו, לא קיבל כל הזמנה ונשפט בהיעדרו. לאחר שבירר במשפטה
נמסר לו כי הזמנה לדין נשלחה לכפר, אך לא ציינה תעודה זהזהות שלו על גבי הדואר, ולפיכך, הדואר חזר. לטענתו,
בכפר בו הוא מתגורר יש אנשים נוספים בעלי שם זהה וזה ככל הנראה הסיבה שהדואר לא נמסר לו.

ה המבקש ציין כי בשנים האחרונות הוא סובל מקשרים משפחתיים אישיים, וכנהג משאית הוא זקוק לרישון הנהיגה שלו
לפרנסת משפחתו.

המשיבת התנגדה לבקשתו מאחר שמדובר בפס"ד ישן.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הזמן ולא התקציב בבית המשפט
יראווה כמודה בכל העבודות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"**240.** (א) בעבירות לפי פקودת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו בעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבוע, יחולו סדרי דין אלה:

.....
(א) 2 נאשם שהזמן ולא התקציב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשך, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התקציב סניגור מטעמו;

(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפנוי, אם הוא סבור שלא יהיה בשיפתו על דרך זו משומע עיות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיין שנייתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי ככל מקירה שנאשם הזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שנייתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שנייהם).

אמות המידה המנחות את ביהם"ש בבואו להחלטת בבקשת לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) גזר דין של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפנוי, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נכון שהיתה סיבה מוצדקתiae *לא *התקציבתו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק דין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע.**

הסעיף קבוע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיומ סיבה מוצדקתiae *לא *התקציבתו של המבקש במשפטו או גרים עיות דין למבקש כתוצאה מייבטול פסק דין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עשוי להיגרם למבקש עיות דין עקב נעלית שעריר ביהם"ש בפנוי, ביהם"ש "עדת בבקשת לביטול פסה"ז, גם אם אי התקציבתו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיימ חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהם"ש את בקשתו.**

בבואו להכריע בבקשת, על ביהם"ש לשקל מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הביעות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

המקרה של הזמנה דין

ה המבקש טען כי הזמנה דין שנשלחה אליו הגיעה, ככל הנראה, לאדם אחר בכפר, בעל שם זהה לשלו, לאחר שהמשיבה לא צינה את תעודה הזהות שלו על הבקשת.

המשיבה לא מסרה כל פרטים לעניין אישור המסירה של ההזמנה לדין והסתפקה בתגובה לפיה מדובר בפסק דין יש ולפיכך היא מתנגדת לבקשתו. לחלווף הצעעה קביעת דין במעמד הצדדים.

עשות דין

הנאשם לדעת שא-המייצבות כמוות כהודה. תכליתו של סעיף 240 לחסד"פ, כפי שצין בהמ"ש בעניין רע"פ 9142/01 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל, הינה "על ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאים, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון רק שהוא יתנהל בהיעדרו. הדיון קבוע שבמקרה זה יראווה כמודעה בכל העבודות אשר בכתב-האישום, משמע: על

לענין העונש - הנאם הורשע בעבירה של הובלת מטען כשמcosa המטען לא מחזק היבט, ובגינה נדון לקנס של 800 ₪.

המבקש טוען כי לא ביצע את העבירה וכי מטען הרכב היה מחזוק.

לצ"ט כי ב嗑ש זה הוגשה צו האישור רב. פסק הדין בתיו ביום 11.5.15 והבקשה הוגשה רק ביום 19.12.17.

על פי ס' 013(ח) לעיל, הגשת הבקשה לבטל פסק הדין תחומה בזמן - תוך 30 ימים מהומצא לבקשת פסק הדין. אולם נדרש כי בעניינו, לא ברור המועד בו הומצא פסק דין לבקשתו.

לאחר שבחןתי את הבקשה ותגובה המשיבה, סבורני כי בנסיבות המקרה, בהן עולה ספק לעניין המוצהה של הזמנה לדין לבקשתו, והמשיבה לא הגישה אישור מסירה להוכחת חזקת מסירה, ולכך מתווספת טענת המבקש כי לא ביצע את העבירה המוחשית לו, ככל שלא ניתן למסבך יומו בבייהם"ש - עלול להיגרם לבקשת עייפות דין.

סבירוני כי זכויותינו הניתנות על ידי חוקת ישראל יסודן יפה נאותם בנסיבות מסוימות, מחייבים את החוקה למסור לנו זכויות אלו.

נוכח האמור, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגורר הדין מבוטלים.

ההען למפטן תשובה לכתב האישום ליום 30.4.18 בשעה 00:14.

המציאות של ההחלטה לצדדים ותודיע על מועד הדיון.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בהעדך
הצדדים.